

عنوان مقاله:

ارائه مدل ارزیابی میزان تاثیر شاخص های توسعه حمل و نقل ریلی بر کاهش تصادفات جاده ای

محل انتشار:

فصلنامه جاده، دوره 32، شماره 118 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کامران رحیم اف - استادیار، گروه راه و ترابری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

پیمان پژمان زاد - بخش ایمنی حمل و نقل

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به ارزیابی میزان تاثیر شاخص های توسعه حمل و نقل ریلی بر کاهش خسارات و متوفیات تصادفات جاده ای برون شهری کشور طی دوره ۲۰ ساله در سال های ۹۹-۱۳۷۷ پرداخته شده است. ابتدا روش تحقیق و داده های آماری معرفی شده و سپس از آزمون ریشه واحد دیکی فولر تعمیم یافته جهت بررسی مانایی متغیرها استفاده گردید. سپس برای تعیین رابطه بلندمدت، آزمون هم انباشتگی بین متغیرها بکار گرفته و در ادامه از آزمون علیت گرنجر جهت تعیین رابطه کوتاه مدت بین متغیرها استفاده شد. در مرحله آخر باقیمانده های حاصل از رگرسیون هم انباشته را محاسبه و پارامترهای کوتاه مدت با تخمین مدل تصحیح خطا به دست آمد. نتایج نشان می دهد که رشد متغیرهای طول زیرساخت خطوط ریلی و رشد تن کیلومتر حمل کالا و نفر کیلومتر جابجایی مسافر و ارزش افزوده در بخش حمل و نقل ریلی، باعث کاهش میزان متوفیات تصادفات جاده ای می شود. در واقع با افزایش یک درصد در رشد متغیرهای طول خطوط ریلی و رشد تن کیلومتر حمل کالا و نفر کیلومتر جابجایی مسافر و ارزش افزوده در بخش حمل و نقل ریلی، شاهد کاهش میزان متوفیات تصادفات جاده ای برون شهری کشور به میزان ۰/۱۱، ۰/۰۷، ۰/۲۴ و ۰/۱۱۵ خواهیم بود.

کلمات کلیدی:

توسعه حمل و نقل ریلی، تصادفات جاده ای، آزمون هم انباشتگی، آزمون علیت گرنجر، الگوی تصحیح خطای برداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1903484>

